

ת"ד 8001/05/15 - מדינת ישראל נגד מרדכי בן דוד

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 8001-05-15 מדינת ישראל נ' בן דוד
תיק חיצוני: 2015/66118

בפני	כבוד השופט דן סעדון
מאשימה	מדינת ישראל ע"י עו"ד מיכל לוי
נגד	
נאשם	מרדכי בן דוד ע"י עו"ד א. אורון

החלטה

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדותיו של כתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של התנהגות הגורמת נזק ונהיגה בחוסר זהירות. על פי האמור בכתב האישום, רכב הנאשם על אופניים חשמליים ביום 11.12.15 ברחוב זבוטינסקי בר"ג והתקרב לבית מספר 86. אותה עת הלכה על המדרכה, סמוך לתחנת אוטובוס, הנפגעת ילידת 1935 (להלן: "הנפגעת"). הנאשם לא שם ליבו לדרך, לא הבחין בנפגעת ופגע בה. כתוצאה מהתאונה נחבלה הנפגעת חבלות של ממש (אובדן הכרה SDH, שברים בעצמות הפנים ושבר בעצם המסרק כף יד שמאל) ונזקקה לשיקום ואשפוז.

טיעוני הצדדים

2. התביעה טוענת כי יש להחמיר עם הנאשם בשל רשלנותו הגבוהה ובשל החבלות הקשות שנחבלה הנפגעת. הנאשם יליד 1963 ולחובתו 8 הרשעות משנת 1984. לטענת התביעה, בהסתמך על תיקי תאונות קשות מן העבר, מתחם העונש ההולם לעבירה בנסיבות נע בין 3-12 חודשי מאסר, פסילה בין 40 חודשים עד 6 שנים ורכיבי ענישה נוספים כמו פסילה על תנאי, מאסר על תנאי ועוד.

2. ההגנה מסכימה כי תוצאות התאונה קשות אך טוענת לרשלנות "רגעית". לדבריה, הנאשם נטל אחריות על האירוע מהרגע הראשון, פיצה את הנפגעת והביע חרטה על המקרה, כעולה מתסקיר שירות המבחן. עברו התעבורתי של הנאשם אינו מכביד ביחס לוותק הנהיגה ובשנים האחרונות הינו ללא רבב.

3. הנאשם בדברו האחרון הביע צער וחרטה וטען כי מבין את חומרת מעשיו.

4. לבקשתי הוזמן בין היתר תסקיר שירות מבחן ממנו עולה כי הנאשם תפקד במרוצת הנאשם באורח תקין

ונורמטיבי והוא ללא עבר פלילי. הוא מקבל אחריות על מעשיו לצד הבעת חשש מפני האפשרות שישלח למאסר בעבודות שירות באופן שיפגע במשפחתו בהיות הנאשם מפרנס יחיד. שירות המבחן בא בהמלצה להשית על הנאשם כחלופה עונשית לעבודות השירות, עונש של"צ בהיקף נרחב (200 שעות).

דין

5. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם יש לתת את הדעת לשני שיקולים עיקריים: הראשון, רמת הרשלנות שהפגין הנאשם באירוע; השני, היקף החבלות שנחבלה הנפגעת. רשלנות הנאשם היא כפולת פנים ומצויה ברף הגבוה. היא מתבטאת בהחלטת הנאשם לעלות עם אופניו מן הכביש למדרכה המוגדרת בתקנות התעבורה כמקום המיועד להולכי רגל ("חלק מרוחבה של דרך שאינו כביש, המצוי בצד הכביש, ומיועד להולכי רגל בין אם נמצא במפלס אחד עם הכביש ובין אם לאו") היא מתבטאת גם בחוסר שימת לב הנאשם לנפגעת שעמדה על המדרכה, מקום בו היה על הנאשם לנקוט משנה זהירות באופן רכיבתו בהתחשב בכך שרכיבתו היא במקום המיועד להולכי רגל.

אני דוחה טענת ההגנה לפיה מדובר ב"רשלנות רגעית". לא ברור על סמך מה בעובדות כתב האישום או בראיות מבוססת טענה זו שכן לא הובאה כל ראיה מטעם ההגנה לעניין העונש ומעובדות כתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם אין כל נתון המאפשר להסיק כי רשלנותו היא "רגעית". בנוסף, נראה לי כי טענה זו, גם אילו ניתן היה לקבלה, לא היה בה כדי להועיל שכן "תאונות דרכים טיבן וטבען שהן נגרמות במשך שניות ספורות ולא מעבר לכך כיוון שכן הביטוי רשלנות רגעית גם אם הוא נכון לעניין ממד הזמן שמדובר בו אינו תוחם את גבולותיה של היקף הרשלנות ואיננו מצביע על כך שמדובר ברשלנות קלה" (עפ"ג 26904-04-14 זוהר נ' מדינת ישראל).

6. גם האנאלוגיה שעורכת התביעה בין מקרה זה למקרים האמורים בפסקי הדין עליהם נסמכת עמדתה העונשית אינה מדויקת. אכן, אין להקל ראש בפגיעות שספגה הנפגעת אולם ספק אם פגיעות אלה משתוות בהיקפן וחומרתן לפגיעות שנזכרו בפסקי הדין עליהם מבוססת עמדתה העונשית של התביעה; פגיעות הכוללות פגיעות רב מערכתיות קשות ביותר אשר כפשע בין לבין גרימת מוות.

7. אשר למתחם העונש ההולם בנסיבות מקרה זה. הדין קובע במקרה של תאונה בעקבותיה נגרמו חבלות של ממש עונש פסילת מינימום של 3 חודשים. פסילת מינימום על פי דין אינה זהה בהכרח לחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם שכן בעוד שמתחם העונש נקבע על בסיס מכלול נסיבות קונקרטיים של כל מקרה ומקרה, מתייחס עונש המינימום (ברכיב הפסילה לפחות) לנסיבות חלקיות, כלליות ומופשטות יותר.

8 אפנה כעת לסקור את מדיניות הפסיקה בנוגע למתחם העונש ההולם:

□ עפ"ת 36094-10-11 (שטרית) בפגיעה בשלוש הולכות רגל. האחת סבלה משבר בדנס וחוליות C5-C6, דימומים פנימיים במוח. השנייה סבלה שברים מרובים ועברה ניתוחים רבים ושיקום. השלישית סבלה מפגיעות ראש ודימום מוחי, שברים פתוחים בגפיים וקרע בסרעפת. במקרה זה העמיד בימ"ש של ערעור את משך הפסילה על 11 חודשים תוך שלזכות הנאשמת נזקף עבר תקין, הודיה ותסקיר חיובי.

□ עפ"ת 21792-04-11 (סוואחרה) נדחה ערעור על עונש הכולל פסילת רישיון ל- 8 חודשים למי שפגע בהולכת

רגל וגרם מספר שברים בפלג גופה השמאלי אשר הצריכו אשפוז לצורכי ריפוי וטיפול בבית החולים למשך כחודש וחצי.

□ בת"ד (פ"ת) 3922-01-11 (פוקס), (02/07/12) נקבע עונש פסילה בת 11 חודשים למי שברשלנות גבוהה סטה מנתיב, חצה קו הפקדה רצוף, לא ציית לתמרור ונהג בקלות ראש וגרם לנהג מעורב שברים ברגל.

□ רע"פ 7208/14 מרגוליס, (12.11.14). בימ"ש העליון אישר עונש של 10 חודשי פסילה, פסילה על תנאי וקנס למי שנהג ברשלנות וגרם לחבלות ל- 3 נוסעים (שבר בשן ודימום בשפתיים, שברים באגן, בלסת ובירך, הנשמה וניתוח)

□ רע"פ 8035/13 אחרר (מיום 6.3.14) אושר עונש של 18 חודשי פסילה, פסילה על תנאי קנס והתחייבות למי שפגע בשני הולכי רגל על מעבר חצייה וגרם לשברים באגן ובמקומות נוספים וכן פגיעה באיברים פנימיים.

□ רע"פ 8767/13 (לביא)(מיום, 3.3.14) אושר עונש של 10 חודשי פסילה, פסילה על תנאי וקנס למי שלא נתן זכות קדימה, פגע ברכב אופנוע וגרם שברים בצלעות ואשפוז ממושך.

□ רע"פ 1420/13 (זורקובסקי) (מיום 21.2.13) אושר עונש של 7 חודשי פסילה, פסילה על תנאי וקנס למי שנהג בחוסר זהירות ונסע לאחור תוך פגיעה בהולכת רגל שנגרמו לה שברים בכף הרגל.

□ עפ"ת 36004-02-14 (טויזר) (מיום 9.6.14) הוטל עונש של 45 ימי פסילה והוגדל רכיב השל"צ בעונש מ- 300 שעות ל- 400 שעות למי שפגע בהולך רגל על מעבר חצייה וגרם חבלות של ממש.

□ עפ"ת 10348-03-14 (לוגסי) עונש של 5 חודשי פסילה, פסילה על תנאי וקנס למי שאיבד שליטה ברכבו ללא סיבה סבירה, סטה תוך גרימת חבלות של ממש ובהן חבלת ראש עם אמנזיה.

□ עפ"ת 7554-06-13 אורנשטיין (17.7.13). עונש של 12 חודשי פסילה, פסילה על תנאי וקנס למי שנסע לאחור במגרש חנייה, פגע בהולכת רגל וגרם לה שברים בעצמות הירכיים, ניתוח ושיקום.

□ עפ"ת 44705-11-11 (צלח) (22.12.11) עונש של 7 חודשי פסילה, פסילה על תנאי וקנס למי שנסע לאחור באי זהירות פגע בקשישה וגרם לה חבלות של ממש (שבר, המטומה ופריקת מפרק נזקקה לאשפוז)

9. נוכח כל האמור, אני סבור כי מתחם העונש ההולם לעבירה בנסיבותיה נע בין 6 חודשי פסילה בניכוי פסילה מנהלית, פסילה על תנאי וקנס לבין פסילה בת 14 חודשים, פסילה על תנאי קנס, מאסר על תנאי ורכיבי ענישה נלווים.

10. בגדר קביעת העונש במתחם יש לזקוף לזכות הנאשם את עברו התעבורתי התקין, את העובדה כי הודה ונטל אחריות וכן את העובדה כי הנאשם פעל לפצות את הנפגעת בגין הפגיעה שנגרמה לה. בשים לב לכל השיקולים דלעיל מצאתי להטיל על הנאשם בגדר המתחם האמור את העונשים הבאים:

א. פסילת רישיון נהיגה למשך 11 חודשים בניכוי פסילה מנהלית, ככל שרוצתה.

- ב. פסילה מותנית בת 6 חודשים למשך 3 שנים.
- ג. קנס בסך 2000 ₪ לתשלום ב- 5 תשלומים שווים החל מ- 19.11.16
- ד. 200 שעות של"צ בהתאם לתוכנית שחיבר שירות המבחן.
- ה. מאסר מותנה בן 4 חודשים למשך 3 שנים על עבירות של נהיגה בחוסר זהירות או בקלות ראש שגרמה לחבלה של ממש לאדם.

ניתנה היום 19 ספטמבר 19 ספטמבר 2016, במעמד הצדדים.